

Novo izšlo skladbe slovanskih komponistov (navedene z izvirnim naslovom) so med drugimi: *S. Lipunow*, Zweites Konzert für Klavier und Orchester op. 38. Lipsko, J. H. Zimmermann. Klavir (s podloženim drugim klavirjem) M. 8 — *Frederic Chopin*, Deux Valses (op. 64 št. 2 in op. 70 št. 1) arranges pour orchestre par J. Cielewicz (Glasovi Rb 1.20), Varšava, Gebethner & Wolff. — *F. Drla*, Marche triomphale et Tarantelle pour 2 Violons et Piano op. 61. Dunaj in Lipsko, Schuberthaus-Verlag (ám. 2—). — *Scriabine*, 4 morceaux op. 56 in 2 morceaux op. 57 pour Piano. Edit. Belaieff. (M. —80 in —60). — *Lipounow*, Valse Impromptu ges-dur, op. 29. Lipsko, J. H. Zimmermann (M 1.50). *Isti*, Mazurka gis-moi, op. 31. ibidem (M. 2—). — *Karpow*, 3 Etudes de salon pour Piano, ibidem (M. 3.). — *A. Winkler* 3 morceaux pour Piano, op. 15. Edit. Belaieff. (Skupaj M. 1.20 posamezne po 40—60 Pf.). *Blumenfeld*, Glocken. Suite für Klavier, op. 40. Ed. Belaieff. (M. —80).

Novosti muzikalnega knjigotrštva (navedene z izvirnim naslovom) so: *Leo Funtek*, Bruckneriana. Lipsko, Verlag für Literatur, Kunst und Musik (M. 1— vez. M. 2—). *G. Conus*, Aufgabenbuch der Instrumentationslehre. (In den Klassen des Moskauer Konservatoriums der Kais. Russischen Musikgesellschaft zum Unterricht eingeführt). Ins Deutsche übersetzt von Oscar von Riesemann. I. del (M. 2.20), II. del (M. 3.30) III. del (3.30). Lipsko in Moskva, P. Jurgenson. — *Musikbuch aus Österreich*. Ein Jahrbuch der Musikpflege in Österreich und den bedeutendsten Musikstädten des Auslandes. Redigiert von Dr. Hugo Botstiber. VII. Jahrgang, Dunaj in Lipsko, Carl Fromme 1910 (vez. K 6—). *Bernhard Kwartlin*, Der moderne Gesangsunterricht Wien, Carl Kongen 1910 (broš. K 2.40). *Carl Reinecke* „und manche liebe Schatten steigen auf“. Gedankenblätter an berühmte Musiker. Leipzig, Gebrüder Reinecke 1910 (broš. M. 3—). *David C. Taylor*, Reform der Stimmbildung. Autorisierte Übersetzung von Dr. Friedrich Stubenvoll. Berlin in Lipsko, Schuster & Loeffler 1910 (broš. M. 7—). *W. K. von Jolitz*, Das Lied und seine Geschichte. Mit 122 Notenbeispielen und Liedern der früheren Epochen bis zum Ende des 18. Jahrhunderts. Dunaj in Lipsko, A. Hartleben, 1910. *Dr. Julius Kapp*, Franz Liszt. Berlin in Lipsko, Schuster & Loeffler. *Erich Kloß*, Richard Wagner an Freunde und Zeitgenossen, ibidem. *Památník Filharmonického spolku Besedy Brněnské 1860-1910*. Redigoval Hubert Doležil. Nákladem spolkovým. — *Josef Sulzer*, Ernsts und Heiteres aus den Erinnerungen eines Wiener Philharmonikers. Dunaj, J. Eisenstein & Co. 1910.

Register o gledaliških delih, predstavljenih na nemških odrih v sezoni 1908/09 je izšel v založbi Breitkopf & Härtel na Lipskem. Med operami je doživelja največ predstav d'Albertova „Nižina“ (647), za njio Bizetova „Carmen“ (452). Na tretjem mestu stoji Wagnerjev „Lohengrin“ (409). Med operetami zavzema prvo mesto Fallova „Dolarjeva princezinja“ (2444 predstav!).

O Ces. Ruski Muzikalni Družbi je priobčila „Neue Muzikzeitung“ v svoji 14. štev. s slikami Peterburškega in Moskovskega konservatorija in s portreti ustanoviteljev omenjene družbe opredeljeni članek iz peresa E. pl. Tidböhla.

Pod naslovom »Obroda zpěvu sborového« priobčuje Ferd. Vach v štev. 37/38 českého glasbenega lista „Dalibor“ več nasvetov za notranje organiziranje pevskega društva. Članek je sad tridesetletnega zborovodskega delovanja pisateljevega. (Prevod tega članka je objavljen v št. 6. „Pjevačkega Vjesnika“). V isti številki „Dalibora“ se nahaja govor Adolfa Piskáčka pri slavnosti praškega „Hlahola“ v čast Pavlu Křížkovskemu. V štev. 39/40 posvećuje „Dalibor“ spominu dne 29. maja t. l. umrlega ruskega skladatelja M. A. Balakireva večji članek pod naslovom „Pamatce M. A. Balakireva“.

Revija »Der Merker« prinaša v 14. sešitku članek „Neues von Smetana“, spisal dr. Bronislav Wellek, ki podaje izvleček iz esejev, ki so izšli v čeških zbornikih „Pamatnik Smetanu“ in „Smetanu Sbornik“. V prilogi sta faksimila enega Smetanovega in enega Dvořákovega pisma. Smetanovo pismo je datirano z dne 23. maja 1880. l. V njem opisuje skladatelj, kako je v njem nastala ideja znane godalnega kvarteta njegovega „Z mého života“. Pomenljivi štirikrat črtani e in finalu tega kvarteta najde tu svoj tragično-žalostni, ginsljivi komentar. — V 15. sešitku „Merkerja“ nadaljuje in dovršuje dr. Lev pl. Herz svojo simpatično razpravo o „Mladopolskih skladateljih“: Ludomir Rozycki (* 1883), sedaj učitelj na Lvovskem konservatoriju, je ustvaril prvo poljsko muzikalno dramo, „Hrabri Boleslav“, in je ravno sedaj dovršil muzikalno dramo „Meduza“. Njegova dela nosijo narodno noto. Karl Szymański (* 1883), „Chopin redivivus“, kakor ga nekateri imenujejo, je skladatelj mnogih klavirskega skladb, ki kažejo vpliv Straussa in Regerja in spadajo med najboljša dela sedanja takšne produkcije. Omenjajo se že izvrstni kontrapunktist Apolinarij Szeluta (* 1884), Ludomir Rogowski, Peter Rytel in Henrik Opieński.

Revija »Die Musik« prinaša v 18. zvezku portret odličnega goslarja, profesorja Jana Hfimala, ki je — kakor smo zadnjič poročali — praznoval štiridesetletnico pedagoškega delovanja na konservatoriju v Moskvi. Kot priloga istega zvezka je videti slika 29. maja t. l. v Peterburgu zamrlega skladatelja Milija Aleksejeviča Balakireva, ki je bil poleg Glinke glava takoj imenovane novoruske šole. Balakirev je dosegel starost 73 let.

Razni jubileji in spominski dnevi. Siavnosti petdesetletnice Dunajskih filharmonikov dn 24. in 25. aprila t. l. sta se udeležila v imenu ljubljanske „Glasbene Matice“ muzejski ravnatelj profesor dr. Josip Mantuan in dr. Gojmir Krek. Slavnostni koncert, ki ga je — zelo redek slučaj — cesar sam počastil s svojim posetom, je povzročil z nedosežnim izvajanjem Brucknerjevega „Te Deum“ in posebno Beethovenove 9. simfonije pod Weingartner-

jevim vodstvom nepopisno navdušenje med poslušalstvom. Pri slavnostnem sprejemu v mestni slavnostni dvorani je tudi slovenska deputacija čestitala družbi. Zvečer so bili udeležniki gostje mesta Dunaja. — Glasbeni svet praznuje stoletnico dne 8. junija 1810 v Cvikavem (Zwickau) na Saksonskem rojenega nemškega skladatelja — romantika Roberta Schumann. — Znani skladatelj in glasbeni pisatelj Rihard Heuberger je obhajal dne 18. junija t. l. na Dunaju svoj 60. rojstni dan. — Dne 22. junija t. l. je praznoval znameniti klavirski virtuož in slavni klavirski učitelj Božidar Leschetizki svojo osmedesetletnico (* 22. junija 1830. l. v Lancutu blizu Lvova). L. je bil od leta 1852 do leta 1878 nameščen kot klavirski profesor na Peterburškem konservatoriju. Sedaj živi, še vedno privatno području, na Dunaju. — Koralist stolne cerkev in profesor petja na gornjemestni gimnaziji v Zagrebu, Ivan Strnad, je slavil štiridesetletnico, odkar je koralist v zagrebski stolnici. — Eden najznamenitejših danskih skladateljev sedanosti, Avgust Ena, je praznoval 13. maja t. l. 50. rojstni dan. Ena je znan po svojih operah „Čarownica“ (1892 v Kjöbenhavn) in „Vzglediščka“ (1897 istotam). — Dne 7. julija t. l. je dosegel slavni simfonik in dirigent Gustav Mahler petdeseteto leto. — Sestra Bedřicha Smetane, Ludmila Smetanova, je praznovala duševno in telesno popolnomna zdrola, svoj devetdeseti rojstni dan. — Dne 17. maja t. l. je bilo 20 let, od kar je bila Mascagnijeva „Cavalleria rusticana“ prvič predstavljena v Rimu.

Pod imenom »Dunajski filharmonski trio« so se združili umetniki Soma Picksteiner (gosil), Jutlij Junek (čelo) in Willy Klasen (klavir) v novo komorno-glasbeno družbo, ki se bode ozirala posebno tudi na dela slovenskih skladateljev. Projektirajo je 5 koncertov v sezoni. Picksteiner je Rus, Junek Čeh in Klasen Nemec.

Karl Goldmark je bil o priliki svojega jubileja imenovan častnim doktorjem filozofije Budimpeštskega vseučilišča.

Pauline Viardot-Garcia, slavna pevska mojstrinja, je umrla v Parizu stara 89 let.

Lev Funtek, doslej dirigent filharmonskega orkestra v Viborgu na Finsku, je sprejel mesto drugega koncertnega mojstra pri orkestru Koncertnega društva v Monakovem.

Arnold Schönberg, najradikalnejši med glasbenimi revolucionarji, proti kateremu se vidi R. Strauss nemoderen starokopitnež, je imenovan profesorjem kompozicije (tako imenovanega „svobodnega kurza“) na c. kr. Akademiji za glasbo in upodabljanje umetnosti na Dunaju.

Pevsko društvo »Smetana« v Plzni je pri mednarodni pevski tekmi v Bruslju dobito drugo častno nagrado — zlat bokal, zmagovalno kolajno in častno diplomo. Pevovodja je bil Anton Arnet.

To in ono.

Pevsko društvo „Zora“ v Karlovci, ki je letos slavilo svojo petdesetletnico, je bilo razpisalo natečaj za najboljšo kompozicijo svoje himne. Natačaja se je udeležilo 11 skladateljev. Razsodbo je „Zora“ prepustila „Gl. M.“ v Ljubljani. Jury „Gl. M.“ (kdo ??) je razsodila, da je najboljša skladba ona prof. Frana Dugana. Drugo mesto so prisodili skladbi Vj. Rosenberg-Ružiča, tretje pa skladbi I. pl. Zafca. (Vsi trije skladatelji so člani sodelovali na našem listu). Nagrada v znesku 150 K je bila podeljena profesoru Duganu.

Pri tej prilici, a ne v zvezl Ž njo, opozarjam, da je pri nas — in samo pri nas — navada, bolje razvada, da je razsodilje pri takih slučajih na zunaj nekaka juristična oseba brez realne podlage. Govori se o „jury“, a nihče ne ve, kateri živi ljudje predstavljajo to mistično tvorino. Ne samo občno zanimanje temveč tudi taktnost in javna kontrola zahtevajo, da se proglašajo člani razsodilča, in sicer že pri razpisovanju natečaja. Očitanja, da se razdeljujejo nagrade včasih takorekoč in camera charitatis, ne bodo potem imela več tal. Potem se pa tudi ne bo več dogodilo, da imajo v takih „jurih“ sedež in glas včasih ljudje, ki jim nedostaje vsaka kvalifikacija za ta posel.

Pod marko „Nemška umetnost“ prinašajo slov. dnevni sledočno notico: „Nedavno je Dunajska Ljudska opera uprizorila „Židinjo“. Eleazarja je pel Čeh Procházka, Leopolda Čeh Náchod, kardinala Hrvat Zec, glavno vlogo je pel Židinja Wenger, Evdoksijo Židinju Jovelli. Opero je dirigiral Poljak Zemlinski. Koliko Nenemcev je sedelo v orkestru in koliko jih je bilo v baletu, ni znano“.

Kaj pa sledi iz tega? Da znajo Nemci umetnike spoštovati, če so tudi Nenemci, in da Slovani svojih lastnih rojakov še toliko ne podpirajo, da bi mogli ostati na domači grudi, da bi mogli delati za domačo umetnost, za svoj lastni narod. Tudi med nami živi nekaj glasbenih umetnikov, ki mislijo iskati svojo srečo pri drugorodcih, ker jih doma le žaljivo prezirajo ali celo brezvestno napadajo. Izkušnja nas uči, da so slovenski umetniki, enkrat priznani v tujini, za slovenski narod tudi tedaj izgubljeni, če mu sami ohranijo zvestobo. Pazite torej!

Prvi avstrijski glasbeno-pedagoški kongres se bode vršil sredi februarja 1. 1911. na Dunaju. Razpravljalo se bo o različnih, glasbenega pouka tičočih se teoretičnih in praktičnih, umetniških in materialnih vprašanjih.